

עת"א 5789/01/14 - רז בן דיין נגד ועדת השחרורים, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 5789-01-14 בן דיין נ' ועדת השחרורים ואח'
23 פברואר 2014

לפני:
כב' השופט אברהם טל, אב"ד - סג"נ כב' השופט אהרון מקובר
כב' השופט צבי דותן

העותר	רז בן דיין
נגד	
המשיבים	1. ועדת השחרורים 2. היועץ המשפטי לממשלה

נוכחים:

העותר ובא כוחו עו"ד יוסף לין
ב"כ המשיב 2 עו"ד רעות אבירי

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

1. העותר מרצה עונש מאסר ראשון למשך 30 חודשים בגין סיוע לניסיון להרוס נכס בחומר נפיץ ונשיאת והובלת נשק נושא ת"פ 53154-06-12 (בית משפט מחוזי ב"ש) והוא מלין על החלטת המשיבה 1 (להלן: "הוועדה") מיום 2.1.14 שדחתה את בקשתו לשחרור מוקדם.

2. הוועדה קבעה בהחלטתה נושא העתירה כי לא הייתה מהססת לאשר את שחרורו המוקדם של העותר אילולא שלושה גורמים שמצביעים על מסוכנותו: התרשמות הוועדה מקשריו הענפים של העותר עם עולם תחתון מאזור מגוריו, כפי שנובע ממידעים חסויים שקיבלו אישור בכתב האישום, אשר הוצגו בפניה

עמוד 1

ובפנינו; נטיית העותר להיגרר אחרי חזקים וכריזמטיים ממנו והעובדה שעל פי תוכנית רש"א שהוצגה בפני הוועדה ובפנינו העותר אמור לחזור לבית הוריו, שם החלו הסתבכויותיו.

3. ב"כ העותר טוען בכתב העתירה ובטיעונו בפנינו כי שגתה הוועדה כאשר לא לקחה בחשבון כי מדובר במאסרו הראשון של העותר, אין לו כל עבר פלילי, התנהגותו בכלא הייתה ללא דופי ואין מידעים מודיעיניים ממהלך מאסרו.

4. לטענת ב"כ העותר, שגתה הוועדה כאשר הסתמכה על המידעים החסויים שכן מדובר במידעים שמלפני מאסרו של העותר, אשר עבר שינוי משמעותי במהלך מאסרו, כפי שעולה מדו"ח גורמי הטיפול שהיה בפני הוועדה ובפנינו.

5. לטענת ב"כ העותר, העובדה שהעותר נגרר בעבר אחרי אחרים, לא מצדיקה את מניעת שחרורו המוקדם שכן הוא שינה את דרכיו, כאמור, ועושה מאמצים כדי להימנע מלשוב לסיטואציות דומות.

עוד טוען ב"כ העותר כי העובדה שהעותר אמור לחזור למקום מגוריו לא צריכה להיזקק לחובתו שכן שם הוא בילה את חופשותיו ללא כל בעיות, בחיק משפחה תומכת שגרמה לניתוק קשריו עם האדם האחר שאחריו נגרר.

6. ב"כ המשיב 2 מתנגדת לשחרורו המוקדם של העותר, וטוענת כי העותר אמנם הודה בביצוע העבירות בבית המשפט שגזר את דינו, אך בפני גורמי הטיפול הוא שלל את ידיעתו בזמן ביצוע העבירות כי מדובר במטען חבלה. גורמי הטיפול התרשמו שהוא נוטה להיגרר אחרי חזקים וכריזמטיים ממנו כפי שנגרר בזמן ביצוע העבירות נושא מאסרו.

לטענת ב"כ המשיב 2, אין בתוכנית רש"א שכוללת שיחה שבועית בלבד ותעסוקה, כדי להפיג את מסוכנותו של העותר, שאינו ירא את החוק ונטל אותו לידי בהתנהלותו נושא מאסרו. לטענתה, העותר לא עבר כל טיפול ממשי במהלך מאסרו, והיותו מעוניין לשתף פעולה עם גורמי הטיפול אינה שוות ערך לשינוי ממשי בהתנהגותו.

ב"כ המשיבה 2 טוענת עוד, כי יש במידעים כדי להצביע על מסוכנותו של העותר ועומק קשריו העברייניים, ואין בעובדה שהתקבלו לפני מאסרו של העותר כדי להפיג מסוכנות זו.

7. לאחר שעיינו בגזר הדין שבגינו מרצה העותר את עונש המאסר הראשון, בחוות דעת גורמי הטיפול ובמידעים החסויים שבהם עיינה גם הוועדה, הגענו למסקנה כי יש בכל אחד מהנימוקים שבהם נימקה הוועדה את מסוכנותו של העותר ובהצטרף כולם לאחד כדי להצדיק את החלטתה לפיה שחרורו של העותר לעת הזו עלול לסכן אחרים ואין בתוכנית רש"א כדי להפיג את מסוכנותו.

8. נסיבות ביצוע העבירות נושא גזר הדין, כאשר העותר, יחד עם אחר, קשרו קשר להניח חומר נפץ ליד רכבו של המתלונן ואף מימשו את כוונתם כאשר הניחו מטען צינור בסמוך לגלגל רכבו, ורק בשל העובדה שהמתלונן יצא לאסוף את בתו בשעת לילה מאוחרת וכשחזר הבחין במטען החבלה שחובר לפלאפון נייד כאמצעי להפעלתו על רצפת החנייה של רכבו, נמנע מהם מלהשלים את זממם, מלמדות על מסוכנותו של העותר.

9. מדו"ח גורמי הטיפול שהיה בפני הוועדה ואשר צורף כנספח ג' לתגובת המשיב עולה כי המשיב משולב תקופה ארוכה בשיחות פרטניות עם גורמי טיפול, מהם עולה כי מדובר במי שמציג תדמית חיובית, אך ניכר בו כי הוא אדם צעיר אשר מתוך רצון להרגיש שייכות בחר בחירות מוטעות. העותר מכיר בכך מעשיו חמורים, ומודע לכך כי ההשלכות היו יכולות להיות הרסניות.

עם זאת, העותר לא עבר כל תהליך טיפולי במהלך מאסרו, ומשכך אין די בשיחות הפרטניות עם גורמי הטיפול כדי להפיג את מסוכנותו.

10. עיון במידעים החסויים מעלה כי אכן מדובר במידעים שהתקבלו לפני תחילת מאסרו של העותר, וחלקם מתייחסים למעשים נושא מאסרו, אך אין בכך כדי להפיג את מסוכנותו של העותר גם לאחר שחרורו על תנאי, שכן אופי המידעים ואישיותו של העותר כמי שנגרר אחרי אחרים, מעלים חשש שימשיך בפעילותו הפלילית גם לאחר שחרורו על תנאי.

11. כך במיוחד הם פני הדברים, כאשר עפ"י תוכנית רש"א העותר אמור לחזור לאחר שחרורו על תנאי למקום מגורי משפחתו, משם יצא לביצוע מעשיו החמורים נושא מאסרו, ואין בעובדה ששם בילה את חופשותיו כדי להצדיק את שהייתו שם במהלך תקופת הרישיון, שכן אין דומה שהיית אסיר בחופשה לשהייתו של אסיר בתקופת רישיון, גם אם מדובר בתקופת רישיון לא ארוכה יחסית.

12. לאור כל האמור לעיל, החלטת הוועדה נושא העתירה איננה חורגת ממתחם הסבירות ומשכך אינה מצדיקה התערבות ערכאה שיפוטית.

13. אנו דוחים את העתירה.

ניתן והודע היום כ"ג אדר
תשע"ד, 23/02/2014
במעמד ב"כ הצדדים
והעותר.
אברהם טל, סג"נ
אב"ד

אהרון מקובר, שופט   צבי דותן, שופט